

953

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 listopada 1998 r.

w sprawie kas rejestrujących.

Na podstawie art. 29 ust. 3 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104 oraz z 1998 r. Nr 139, poz. 905) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. obowiązek ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących, zwany dalej „ewidencjonowaniem”, dotyczy podatników, u których wysokość obrotów osiągniętych z działalności określonej w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50, Nr 28, poz. 127 i Nr 129, poz. 599, z 1994 r. Nr 132, poz. 670, z 1995 r. Nr 44, poz. 231 i Nr 142, poz. 702 i 703, z 1996 r. Nr 137, poz. 640, z 1997 r. Nr 111, poz. 722, Nr 123, poz. 776 i 780, Nr 137, poz. 926, Nr 141, poz. 943 i Nr 162, poz. 1104 oraz z 1998 r. Nr 139, poz. 905), zwanej dalej „ustawą”, w ciągu 1998 r. przekroczyła 60 000 zł.

2. Terminy rozpoczęcia ewidencjonowania przez podatników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 2. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 2000 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. obowiązek ewidencjonowania dotyczy podatników, u których wysokość obrotu z tytułu działalności określonej w art. 29 ust. 1 ustawy w ciągu 1999 r. przekroczyła 40 000 zł.

2. Terminy rozpoczęcia ewidencjonowania przez podatników, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Podatnicy, o których mowa w art. 29 ust. 2c ustawy, osiągnięty obrót ewidencjonują jako obrót zwolniony od podatku, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podatnicy, zwolnieni od podatku na podstawie art. 14 ust. 1 pkt 1 lub ust. 6 ustawy, z dniem przekroczenia kwoty obrotu uprawniającej do zwolnienia są obowiązani do ewidencjonowania.

§ 4. Podatnicy: prowadzący sprzedaż gazu płynnego, świadczący usługi przewozów pasażerskich w samochodowej komunikacji podmiejskiej i międzymiastowej — są obowiązani do ewidencjonowania od dnia 1 marca 1999 r., bez względu na wysokość obrotu osiągniętego w 1998 r.

§ 5. 1. Podatnicy rozpoczynający działalność gospodarczą od dnia 1 stycznia 1999 r. obowiązani są do ewidencjonowania od dnia dokonania pierwszej sprzedaży towaru (świadczenia usługi) osobie fizycznej wymienionej w art. 29 ust. 1 ustawy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy podatników opłacających podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

§ 6. 1. W okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r. zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania następujących podatników:

- 1) świadczących usługi łączności,
- 2) świadczących usługi komunalne materialne, z wyłączeniem sprzedaży gazu płynnego, oraz usługi niematerialne, z wyłączeniem usług hotelarskich i turystycznych.

2. Zwolnienie określone w ust. 1 stosuje się, jeżeli udział wartości tych usług był wyższy od 70% ogólnego obrotu podatnika z tytułu działalności wymienionej w art. 29 ust. 1 ustawy.

§ 7. W okresie do dnia 31 grudnia 2000 r. zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania sprzedaż dokonywaną przy użyciu urządzeń służących do automatycznej sprzedaży towarów, z wyjątkiem sprzedaży paliw płynnych.

§ 8. W okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 2000 r. zwalnia się z obowiązku ewidencjonowania czynności wymienione w załączniku nr 3 do rozporządzenia.

§ 9. 1. Odliczenie, o którym mowa w art. 29 ust. 2b ustawy, zwane dalej „odliczeniem”, może być dokonane w rozliczeniu podatku od towarów i usług za miesiąc następujący po miesiącu, w którym rozpoczęto ewidencjonowanie; podstawą do odliczenia jest dowód zapłaty całej należności za kasę rejestrującą.

2. Kwota dokonanego w danym miesiącu odliczenia, z tytułu nabycia kas rejestrujących, nie może być wyższa od kwoty różnicy między podatkiem należnym a naliczonym w rozumieniu art. 19 ust. 1 i 2 ustawy; w przypadku określonym w art. 21 ust. 2 ustawy kwota odliczenia zwiększa kwotę różnicy podatku w trzech równych częściach miesięcznych.

§ 10. 1. Dokonanie odliczenia następuje pod warunkiem złożenia przez podatnika w urzędzie skarbowym, co najmniej na 14 dni przed terminem rozpoczęcia ewidencjonowania, pisemnego oświadczenia o liczbie kas i miejscu (adresie) ich używania do ewidencjonowania.

2. W terminach wynikających z § 1—6 podatnicy są obowiązani prowadzić ewidencjonowanie, w każdym miesiącu, przy zastosowaniu co najmniej 1/20 (w zaokrągleniu w górę do liczb całkowitych) liczby kas, która została zgłoszona przez podatnika w urzędzie skarbowym, we wszystkich miejscach sprzedaży i świadczenia usług, na dzień rozpoczęcia ewidencjonowania. Od pierwszego dnia każdego następnego miesiąca podatnicy obowiązani są wprowadzić do ewidencjonowania kolejne kasy, w liczbie nie mniejszej niż liczba kas zainstalowanych w pierwszym miesiącu ewidencjonowania.

3. Odliczenia mogą dokonać podatnicy, którzy rozpoczęli ewidencjonowanie nie później niż w obowiązującym ich terminie, przy użyciu kas rejestrujących spełniających określone odrębnymi przepisami kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz warunki stosowania tych kas przez podatników.

4. Podatnicy są obowiązani do zwrotu odliczonych lub zwróconych im kwot wydatkowanych na zakup kas rejestrujących w przypadku, gdy w okresie trzech lat od dnia rozpoczęcia ewidencjonowania:

1) zaprzestaną ich używania,

2) zaprzestaną działalności,

3) nastąpi otwarcie likwidacji,

4) zostanie ogłoszona upadłość,

5) nastąpi sprzedaż przedsiębiorstwa lub zakładu (oddziału) samodzielnie sporządzającego bilans.

5. Obowiązek, o którym mowa w ust. 4, powstaje po upływie miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające dokonanie zwrotu.

§ 11. Przepisy § 9 ust. 1 i § 10 stosuje się odpowiednio do zwrotu kwoty, o której mowa w art. 29 ust. 2c ustawy.

§ 12. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 grudnia 1996 r. w sprawie kas rejestrujących (Dz. U. Nr 157, poz. 806 i z 1997 r. Nr 44, poz. 281).

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27 listopada 1998 r. (poz. 953)

Załącznik nr 1

TERMINY ROZPOCZĘCIA EWIDENCJONOWANIA PRZY ZASTOSOWANIU KAS REJESTRUJĄCYCH W 1999 R.

Lp.	Terminy rozpoczęcia ewidencjonowania	Wielkość obrotu osiągnięta przez podatników w 1998 r., która zobowiązuje do ewidencjonowania w 1999 r., w złotych
1	od 1 lutego	ponad 80 000
2	od 1 marca	powyżej 78 000 do 80 000
3	od 1 kwietnia	powyżej 76 000 do 78 000
4	od 1 maja	powyżej 74 000 do 76 000
5	od 1 czerwca	powyżej 72 000 do 74 000
6	od 1 lipca	powyżej 70 000 do 72 000
7	od 1 sierpnia	powyżej 68 000 do 70 000
8	od 1 września	powyżej 66 000 do 68 000
9	od 1 października	powyżej 64 000 do 66 000
10	od 1 listopada	powyżej 62 000 do 64 000
11	od 1 grudnia	powyżej 60 000 do 62 000

Załącznik nr 2

TERMINY ROZPOCZĘCIA EWIDENCJONOWANIA PRZY ZASTOSOWANIU KAS REJESTRUJĄCYCH W 2000 R.

Lp.	Terminy rozpoczęcia ewidencjonowania	Wielkość obrotu osiągnięta przez podatników w 1999 r., która zobowiązuje do ewidencjonowania w 2000 r., w złotych
1	od 1 lutego	ponad 60 000
2	od 1 marca	powyżej 58 000 do 60 000
3	od 1 kwietnia	powyżej 56 000 do 58 000
4	od 1 maja	powyżej 54 000 do 56 000
5	od 1 czerwca	powyżej 52 000 do 54 000
6	od 1 lipca	powyżej 50 000 do 52 000
7	od 1 sierpnia	powyżej 48 000 do 50 000
8	od 1 września	powyżej 46 000 do 48 000
9	od 1 października	powyżej 44 000 do 46 000
10	od 1 listopada	powyżej 42 000 do 44 000
11	od 1 grudnia	powyżej 40 000 do 42 000

Załącznik nr 3

WYKAZ CZYNNOŚCI ZWOLNIONYCH DO DNIA 31 GRUDNIA 2000 R.
Z OBOWIĄZKU EWIDENCJONOWANIA PRZY ZASTOSOWANIU KAS REJESTRUJĄCYCH

1. Sprzedaż towarów i świadczenie usług na rzecz pracowników podatnika.

2. Sprzedaż nieruchomości i świadczenie usług, za które zapłata w całości następuje za pośrednictwem poczty lub banku na rachunek bankowy podatnika, z wyłączeniem płatności dokonywanych czekiem, bankową kartą płatniczą lub kredytową.

3. Świadczenie usług niematerialnych, z wyłączeniem usług hotelarskich i turystycznych.

4. Przyjmowanie należności związanych z wykonywaniem usług przewozu osób przez rewizorów, a w przypadku transportu kolejowego — również przez konduktorów.

5. Świadczenie usług finansowych, pocztowych i kurierskich, telekomunikacyjnych, dostaw wody i ciepła, gazu przewodowego, energii elektrycznej, usług odprowadzania i oczyszczania ścieków, usuwania śmieci i nieczystości, usług kominiarskich, a także innych usług komunalnych materialnych, z wyłączeniem sprzedaży gazu płynnego.

6. Sprzedaż nie przetworzonych produktów rolnych i hodowlanych, warzyw i owoców dokonywana przez rolników, użytkowników działek przyzagrodowych i ogródków działkowych.

7. Sprzedaż biletów komunikacji lotniczej.

8. Czynności wymienione w art. 2 ust. 2 i 3 ustawy.